

bøger se, at den indfaldsvinkel, som alle har til regeringskonferencen, jo er at få institutionerne og de andre ting indrettet på en sådan måde, at udvidelsen kan blive en realitet.

Og hvorfor har regeringscheferne truffet den beslutning, at 6 måneder efter, at regeringskonferencen er slut, starter udvidelsesforhandlingerne? Jo, det har de da, fordi regeringskonferencen først skal være færdig, før man kan få tingene indrettet sådan, at udvidelsesforhandlingerne kan gå i gang.

Og det indtryk, som hr. Keld Albrechtsen forsøger at give: at der ikke er foretaget nogen som helst åbringer over for de øst- og centraleuropæiske lande, er jo forkert, for som fru Charlotte Antonsen var inde på, er der jo Europaaftalerne, og de aftaler indebærer bl.a. et forsøg på at åbne for importen af varer fra disse lande.

Og det er jo heller ikke korrekt, når han siger, at der ikke er gjort noget ved landbrugspolitikken, for den måde, som den europæiske landbrugspolitik udvikler sig på i øjeblikket, hvor der sker en tilnærmelse til verdensmarkedspriserne, har jo netop til formål at få udgifterne til landbrugspolitikken bragt ned, således at der efterfølgende også bliver råd til at støtte udviklingen østpå.

Så jeg må konstatere, at hr. Keld Albrechtsen taler imod bedre vidende, når han fra Folketingets talerstol påstår det, som han påstår.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Hr. Keld Albrechtsen siger, at man ikke rigtig ved, hvad befolkningerne i Central- og Østeuropa vil. Men nu findes der altså en række meget seriøse opinionsundersøgelser, som viser, at mellem 73 pct., det laveste tal, og 77 pct., det højeste tal, af befolkningerne i disse 10 lande ønsker at blive medlem af EU. Og derudover er det vel sådan, at vi kan forudse folkeafstemninger i stort set alle landene. Alle de politikere fra de pågældende lande, som jeg har talt med, har i hvert fald fortalt mig, at der bliver folkeafstemninger.

Derfor vil jeg spørge hr. Keld Albrechtsen, om hr. Keld Albrechtsen de to ting taget i betragtning så ikke også til sin tid vil støtte udvidelsen af EU. For jeg ved, at hr. Keld Albrechtsen ved flere lejligheder har sagt, at hvis der bare er folkeafstemninger i de pågældende lande og det så bliver et ja, vil hr. Keld Albrechtsen støtte udvidelsen. Og hvis svaret på dette er bekræftende, vil jeg da opfordre hr. Keld Albrechtsen til at

være med til at bane vejen for den pågældende udvidelse.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det bliver så i forlængelse af hr. Ove Fichs spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen:

Har hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten fortrudt, at man stemte imod Europaaftalerne? For nu fremhæver hr. Keld Albrechtsen jo, at det er vigtigt for de østeuropæiske lande, at der f.eks. åbnes for import fra disse lande, og handel er jo et spørgsmål, vi behandler i Europaaftalerne. Men Enhedslisten stemte imod dem.

Har man fortrudt det? Vil man stemme ja næste gang? Vil man stemme ja, når disse lande søger om medlemskab af EU? Man stemte jo nej til at få Sverige og Finland med.

Er der en kovending på vej i Enhedslisten, fordi man har fundet ud af, at den model, som man hidtil har lagt op til, ikke duer?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi har jo haft denne diskussion nogle gange, og det forekommer mig, at ordførerne bringer argumenter frem vel vidende, at de ikke er holdbare, og dermed forsøger at sprede forvirring omkring, hvad der er Enhedslistens synspunkt.

Jeg skal så endnu en gang fastslå, hvad der er vores synspunkt:

Hvis der bliver en folkeafstemning i et land som Polen og det imod forventning skulle vise sig, at et flertal af den polske befolkning virkelig vil ind i EU og med den fælles mønt have en økonomisk hestekur, der siger sparto til Margaret Thatchers, og virkelig vil have arbejdsløshed i Polen, så det batter, hvis et flertal på demokratisk vis beslutter det, og hvis det ikke sammenkædes med hr. Kent Kirks Maastricht II-Traktat og alle de unionstiltag, der er deri – fælles politi og alt muligt andet – hvis de to betingelser er opfyldt, så er det klart, at Enhedslisten naturligvis ikke kan modsætte sig optagelsen af et land, som på demokratisk vis ønsker det og har tilkendegivet det gennem en folkeafstemning.

Men man får ikke Enhedslisten til at sammenkæde det og dermed samtidig stemme for en unionstraktat, som vi her i Danmark ikke ønsker, for det er en form for revolverpolitik, som vi siger nej til, og det er tidligere sket, at man har sammenkædet sådanne ting.